

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: J.A. Rosell Pujol.**Subdirector:** Joan Ramon Baiges.**Gerent d'AdP:** Josep Segura.

Cap de redacció: Enric Guinart. **Política:** Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Aina Mauri, Irene Casasayas i Pepa Gallego. **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora. **Cultura i espectacles:** Roser Porta i Andrés Luengo. **Àrea Monogràfica, agenda i televisió:** M. Teresa Blanco, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marcel Tuyet i Laia Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Director comercial:** Adrià Ledo. **Publicitat:** Pilar Torrentallé, David Aunió, Xavier Farran i Nelly Dedeá. **Cap Àrea Monogràfica:** David Aunió. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz. EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDICO DE CATALUNYA

Editorial

*L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articulistes hi exposen posicions personals.*

La responsabilitat i la irresponsabilitat

Hem de reincidir en el tema, perquè considerem que és important pensar en profunditat en els problemes que ens afecten més directament. Dèiem fa uns dies que estem enmig de la guerra civil de les idees i defensàvem la necessitat de presentar clarament els models de país a l'hora de la veritat. En realitat, aquesta hora de la veritat va ser el dia de les eleccions. La ciutadania va ser responsable dels seus drets i va assumir l'obligació de dir el que volia per al país. Els resultats són els que són. A la vista del veredicté només calia posar en pràctica allò que es va anunciar com a projecte en el seu moment. Ara les interpretacions ja no són les que eren en un principi. Amb una bona dosi de pessimisme i certa inquietud, assistim a una cerimònia en què s'exagera per esport algunes qüestions que haurien d'estar clares i es manipula per afició unes altres

que només tenen com a explicació la defensa interessada de petites fraccions de poder.

Moltes vegades l'explicació a les coses que passen les trobem en les pàgines dels mestres de la vida com són els escriptors. En aquests moments és bo recordar el que va dir **William Faulkner** amb motiu del seu premi Nobel. Defensava que les nacions es fan sobre la

ÉS UN DRET, PERÒ SOBRETOT UN DEURE EL QUE TÉ L'HOME DE SER RESPONSABLE

presència dels drets de l'home i citava una part de la Constitució dels Estats Units que afirma «els drets inalienables de l'home a la vida, la llibertat i la trobada de la felicitat». Són conceptes generals que tots sabem, però dels quals no sempre vam gaudir i que encara ara qüestionem. Ara que tant

parlem de pactes és un bon moment per recordar que necessitem una vida democràtica per defensar una llibertat amb la qual buscar la felicitat de tots. Sona a utòpic, però és el dret inalienable del ciutadà. Per aconseguir-lo, es necessita una sola cosa: responsabilitat. La particular i la col·lectiva. No únicament com a dret, sinó com a deure de l'home a ser responsable si vol ser lliure; no únicament davant un altre ciutadà i una altra persona, sinó també davant d'ell mateix. Si cada persona és responsable dels seus actes i de les conseqüències que se'n deriven, molt més en el cas dels representants dels propis ciutadans, amb ells mateixos i els que els van votar.

Si no sabem tenir aquesta responsabilitat, els fonaments democràtics cauen per si sols. Fa més de dos-cents anys l'estadista irlandès **John Curran** va dir: Déu ha concedit la llibertat amb la condició d'una eterna vigilància; una condició que si no es compleix, té la servitud del delicté i el càstig de la culpa. Els ciutadans vigilarem més que mai aquests dies, perquè la legislatura sigui un debat positiu, la crítica no es converteixi en insídia i l'opinió, en un pamflet.